

Motion till riksdagen

1986/87:K428

Rosa Östh (c)

Ändring i sekretesslagen

Enligt 7 kap. 3 § sekretesslagen kan sekretessen inom hälso- och sjukvården i vissa fall mot huvudregeln i 14 kap. 4 § sekretesslagen gälla även gentemot den vård- eller behandlingsskyldige själv. Detsamma gäller numera efter en lagändring 1982 även när sådana uppgifter förekommer inom t. ex. försäkringskassa (7 kap. 7 § sekretesslagen). Ytterligare en inskränkning i rätten för den vård- eller behandlingssökande att få del av uppgifter i sitt eget ärende föreligger enligt 7 kap. 6 §. Detta stadgande, som tar sikte på utsagor av enskild om någons hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, avser uppgifter såväl inom hälso- och sjukvården som inom socialtjänsten. Även denna regel gäller numera på försäkringsområdet.

Avsikten med ovan angivna regler är dels att skydda den enskilde själv, dels att förhindra att tredje man utsätts för repressalier. Lagstiftningen är emellertid inte konsekvent. Uppgifterna åtnjuter nämligen inte samma sekretesskydd var de än förekommer. Sålunda kan inte skyddet lagligen upprätthållas hos besvärnämnden för rättshjälpen och hos domstolsverket i samband med besvär över beslut i ärenden om rättshjälp av psykiatriska nämnden och utskrivningsnämnderna.

Det är inte ovanligt att man i rättshjälpsärenden måste ha tillgång till patientens journal. I journalen kan finnas införda sådana uppgifter som av behandlingsskäl undanhållits patienten. Där kan också förekomma uppgifter som patienten, närstående eller andra personer har lämnat i tron att uppgifterna åtnjuter ett fullständigt sekretesskydd. Hos besvärnämnden för rättshjälp och domstolsverket upphör emellertid, som tidigare nämnts, sekretesskyddet gentemot den enskilde att gälla. Det betyder alltså att patienten inte lagligen kan nekas att ta del av de uppgifter han tidigare av behandlings- eller säkerhetsskäl har undanhållits. Att detta, när det gäller farliga personer, kan innebära allvarliga risker för repressalier kan man inte bortse från.

Jag har tidigare tagit upp denna fråga, senast i motion 1985/86:633, där jag har yrkat att sekretesslagen skall ändras så att sekretesskyddet enligt 9 kap. 10 § kommer att omfatta också de fall som anges i 7 kap. 3 och 6 §§ i sekretesslagen.

Konstitutionsutskottet har avstyrkt motionen och anför bl. a.:

Som utskottet uttalade förra året har någon olägenhet av den nuvarande lagregeln inte förmärkts. Det kan enligt utskottets mening förutsättas att sådana känsliga uppgifter som avses med motionen oftast inte behöver vara tillgängliga i de nu aktuella ärendena. På grund härav och då utskottet

fortfarande har den uppfattningen att sekretessen inte bör utvidgas utan att starka skäl talar för detta avstyrker utskottet motionen.

Mot. 1986/87

K428

Mot detta vill jag anföra:

Såväl socialstyrelsen som psykiatriska nämnden har vid flera tillfällen i yttranden och skrivelser påpekat bristerna i nuvarande lagstiftning – från psykiatriska nämnden även i en skrivelse direkt till KU.

Det kan inte vara rimligt att, som utskottet antyder, besvärsnämnden och domstolsverket skall underlåta att infordra behövligt underlag för de beslut som skall prövas.

Motionskravet innebär knappast någon utvidgning av sekretessen i egentlig mening.

Vad det gäller är, att det sekretesskydd som ansetts behövligt för vissa uppgifter skall gälla var uppgifterna än förekommer.

Hemställan

Med stöd av det ovan anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av de aktuella bestämmelserna i sekretesslagen i syfte att komma till rätta med de i motionen påtalade problemen.

Stockholm den 26 januari 1987

Rosa Östh (c)